

ЗДРАВИЦА ЗА ГОРБАЧОВА

Ми с пажњом и с великим интересовањем, али и са искреном подршком, пратимо све што се последњих година догађа у Совјетском Савезу, и верујемо да ће промене које ти догађаји носе допринети бржем, успешнијем развоју Ваше земље, али да ће имати и значајан допринос у развоју идеје и праксе социјализма уопште.

Упркос свим тешкоћама с којима је и дневно и историјски суочен, социјализам је најпрогресивније друштво нашег доба. Данас је извесно да он представља закониту будућност човечанства. Не само због прогноза које су у оквиру учења о научном социјализму дали Маркс и његови следбеници, а нарочито Лењин, већ и због стремљења у том правцу, које данас изражавају све прогресивне снаге савременог света, мали и сиромашни народи, обесправљене класе, образовани људи. Већина човечанства, али и његов духовно и историјски супериорнији део.

Ми у Југославији градимо самоуправни социјализам као наш пут изградње социјализма. Наши главни циљеви су: — брз економски развој, с чврстим ослоном на тржишну економију, и економску мотивисаност радних људи; економска и политичка власт радничке класе; демократија не само као право на мишљење већ и као право на реализацију тог мишљења, братски и равноправни односи међу народима и међу људима.

Не можемо да кажемо да то иде без тешкоћа. Наши народи су дуго били под окупацијом, сиромашни, разједињени и посвађани. Све смо то хтели да надокнадимо већ у првим годинама социјализма. После прве еуфоричне и стваралачке фазе, међутим, ми смо стагнирали.

За даљи развој биле су нам потребне нове идеје и нови људи. Али и у погледу идеја, као и у погледу људи, нису увек чињени

кораца унапред. Пре бих рекао да су неки од тих корака били корак уназад, или тапкање у месту.

Све земље које се нагло развијају знају за ту врсту проблема. Можда смо ми у Југославији више од других о томе писали, причали и с више нестрпљења подносили кризу која није мимоишла ниједно друштво.

Ми настојимо да своје тешкоће решимо не зато да би доказали да је социјализам најбоље друштво, већ зато да би наша деца и будући људи на материјалним и духовним тековинама које им оставимо, могли да се даље развијају и живе боље од нас. То је дуг сваке генерације према будућим поколењима. За комунисте који су увек имали у виду и сутрашњи дан, тај дуг према будућности је много већи.

Ни наше, ни совјетско друштво, ни социјализам уопште, немају разлога да не говоре о својим тешкоћама и грешкама, али немају ни право да се демобилишу кад се тешкоће и грешке догоде. Напротив, баш оне, тешкоће и грешке, треба да мобилишу друштво да их се реши. Није социјализам измислио ту снагу да се савладају малодушност и збуњеност пред проблемима. Али социјализам треба у тој ситуацији да реагује брже, ефикасније и поштеније од свих других друштава — и да тиме буде историјски супериоран.

У Србији ми интензивно тражимо излаз из тешкоћа које имамо. Најпре се ослобађамо последица дуге блокаде у економском развоју, неких негативних уставних решења, а нарочито последица контрареволуције на Косову. Нама није лако, прошло је много изгубљених година за та решења, али у Србији постоји одлучност да се изврше економске и политичке промене. Ми смо их започели, а политика Савеза комуниста сада има велику подршку народа.

Уосталом, људима је увек лакше да решавају проблеме па макар се до тих решења долазило и тешко, него да седе скрштених руку. Кад су руке скрштене, не само да се ствари не решавају него обично почну да их решавају други, они који их не би решили у нашу корист. Уосталом, ми решења тражимо на темељним вредностима научног социјализма, Програма Савеза комуниста Југославије, али уз познавање и поштовање нових, прогресивних духовних, а нарочито научних тековина нашег доба. И уз уважавање чињеница материјалног, техничког, економског и културног развоја савременог света. У том смислу ми нисмо за социјалистич-

ко друштво које ће, изоловано од света, игнорисати решења за која се није само определило. Али нисмо ни за социјализам са ситносопственичким ламентом за буржоаским друштвом из кога човечанство излази.

Наша два народа треба да везују слободарска искуства кроз која су у свом развоју прошли; радничку класу — борба за економску и политичку власт коју и данас води; комунисте — оптимизам да ће савладати тешкоће само ако се с њима хватају у коштац; а младе генерације наше две земље треба да везује уверење да је социјализам идеја која ће у ближој или даљој будућности бити остварена у читавом свету.